

et manglende Beløb ved Ligning, synes mig ingenlunde tilstrækkelig Grund til, at alle Sogneraad skal gives Andel i Kirkernes Bestyrelse paa Bekostning af Menighedsraadene.

Den anden og sidste Ændring er derimod meget uskyldig, men vist tillige højst overflødig. Den gaar ud paa, at en Kirke, som ved Tiendeaflysningen er blevet selvejende, ikke i de første 25 Aar kan regnes med blandt Kirker, som er saa formuende, at det af Ministeriet kan paalægges den at give Tilskud til andre selvejende Kirker, naar større Arbejder forestaar ved disse. Det er jo forudsat, at disse selvejende Landsbykirker kan klare sig med deres Aflysningssum, og netop derfor mener jeg, at det ikke som i det forudgaaende Forslag kan forudsættes, at Ligningen vil blive almindelig og Sogneraadet derfor stadig skal repræsenteres i Kirkens Styrelse, men der er paa den anden Side ingen som helst Grund til at tro, at nogen af disse Kirker skulde kunne sidde og tjene sig en Formue, saa at de kunde regnes blandt de rige Kirker, hvilke det kan paalægges at komme andre Kirker, som staar foran store Byggeforetagender, til Hjælp. Og Ministeriet mener det samme, det viser Svaret til Landstingets Udvalg i sidste Samling, hvor Ministeriet paa vort Spørgsmaal svarede, at af de Kirker, som var blevet selvejende ved Tiendeaflysningen, kan der ikke ventes Tilskud til andre Kirker. Hele den gældende Bestemmelse om rige Kirkers Pligt til at hjælpe andre er overhovedet ikke bragt til Anvendelse i den sidste Mennekealder, væsentlig fordi man ikke har kunnet finde saadanne Kirker. Men naar det ønskes, kan der altsaa ikke være noget i Vejen for at indsætte en Bestemmelse om, at i de første 25 Aar maa disse Kirker ikke betragtes som rige Kirker, der kan beordres til at give af deres Overflod til andre.

Der er imidlertid Forhold i denne Lov, som efter min Mening absolut bør ændres, og hvor en Ændring bør være en Betingelse for, at Lovforslaget i det hele taget kan vedtages. Spørgsmaalet blev berørt af det ærede 1ste Medlem for 10de Kreds (Birch), og jeg kommer til endnu lidt at lægge Beslag paa Tingets Opmærksomhed med Hensyn til det. Det drejer sig om Forholdet angaaende Ligningen af Bidrag til Købstadkirker. Som bekendt er alle disse Kirker paa et Par Undtagelser nær selvejende, men som det ogsaa er bekendt, er det kun faa, der har saadant

Eje, at de heraf kan afholde de ordinære Udgifter til Drift og Vedligeholdelse. Medens Kirken paa Landet har sin Kirketiende eller dens Aflysningssum, er Købstadkirkens væsentligste Eje Bestemmelsen i Christian den Femtes Danske Lov, at den skal hjælpes ved Sognemændenes Tilskud. Deraf kommer saa den aarlige Ligning paa Købstadens Skatteydere af Udgiftsposten: Bidrag til Kirken. Byraadet har ved sit Medlem i Kirkeinspektionen Indflydelse paa, at Kirkens Midler bestyres godt og formaalistjunt, og at det Bidrag, der skal paalignes, holder sig til det rimelige og forsvarlige, men det har ingen Adgang til at gøre Indsigelse imod Bidragets Størrelse. Det Tilskud, Købstadkirken behøver efter sit Budgetforslag, skal skaffes til Veje ved kommunal Paaligning, og saaledes er Kirken sikret. Nu foreslaas det her, at der skal fastsættes et Maksimum, sættes en Grænse for det Beløb, Kirken kan kræve som sin Indtægt, medens det derefter ene afhænger af Byraadet, om den kan faa mere. Herimod skal jeg intet sige. Naar der er givet Adgang til, at Tiende ejerens Forpligtelser overfor hans Kirke paa Landet kan afløses med en bestemt Sum, altsaa en bestemt aarlig Indtægt for Kirken, kan der være Rimelighed for, at der ogsaa for Købstadkirken sker en Slags Aflysning, en Fastsættelse af en bestemt aarlig Sum, som den, der har Forpligtelse overfor Kirkens Drift og Vedligeholdelse, altsaa Kirkens Sognefolk, skal udrede, medens det beror paa Byraadets Bestemmelse, om den noget Aar kan faa Ønsker opfyldt, som gaar ud over denne faste Indtægt. Men Betingelsen for, at Kirkens nuværende Ret til at kræve paalignet, hvad dens Bestyrelse og Forsvar forlanger efter sit Budget, indsnævres med en Grænse, udover hvilken Byraadet staar ganske frit, maa dog ganske vist være den, at denne Grænse drages saaledes, at Kirkens virkelige Fornødenheder falder indenfor denne, saa at det dertil nødvendige Beløb er den sikret som hidtil. Den Tiende ejer, der ønsker sin Forpligtelse overfor Kirken afløst, skal herfor yde saa meget, at Kirken kan opfylde sine Forpligtelser og nu og i Fremtiden vedligeholdes i fuldkommen god Stand. Skal Købstadens Forpligtelse overfor Kirken afløses, fikseres ved en Maksimumsgrænse, maa dette Beløb ogsaa være af den Størrelse, at Kirken kan opfylde sine Forpligtelser, afholde sine ordinære Udgifter og svare sine Renter og Afdrag. Dette finder